

Deutsche Grammatik – Německá gramatika

Časování sloves v přítomném čase

machen - dělat

1. ich mache	wir mach <u>en</u>
2. du mach <u>st</u>	ihr mach <u>t</u>
3. er mach <u>t</u>	sie mach <u>en</u>
sie, es	Sie

warten - čekat

1. ich warte	wir wart <u>en</u>
2. du wart <u>est</u>	ihr wart <u>et</u>
3. er wart <u>et</u>	sie wart <u>en</u>
sie, es	Sie

Časování pomocných sloves sein a haben v přítomném čase

sein - být

1. ich bin	wir sind
2. du bist	ihr seid
3. er ist	sie sind
sie, es	Sie

haben - mít (pojí se s 4.p.)

1. ich habe	wir haben
2. du hast	ihr habt
3. er hat	sie haben
sie, es	Sie

Němčina má 3 pomocná slovesa: **sein** (být), **haben** (mít) a **werden** (stát se).

Používají se při tvoření složených časů v minulosti a budoucnosti; sloveso **werden** pro tvoření budoucího času a trpného rodu.

Tykání a vykání v němčině

Pro tykání se používá stejně jako v češtině 2. osoba j. a mn. čísla.

Pro vykání jedné i více osobám používáme 3. os. mn. č. a osobní zájmeno **Sie** s velkým písmenem.

[Němci 'onikají']

Př.: Was machen Sie, Frau Weber? - formal form

Co 'dělají' (-te), paní Weberová?

Přímý a nepřímý pořádek slov ve větě

V oznamovací větě je sloveso na 2. místě.

1. Přímý pořádek slov:

Ich lerne abends Deutsch. - běžně používaný způsob (preferred)

2. Nepřímý pořádek slov:

Abends lerne ich Deutsch.

Rozkazovací způsob - Imperativ

Ve 2. osobě singuláru i plurálu není osobní zájmeno. U sloves jejichž kmen končí na **d** nebo **t** se ke kmeni přidává **-e**. V 1. osobě plurálu a při vykání je osobní zájmeno za slovesem.

Př.:

spielen	warten
spiel!	warte!
spielen wir!	warten wir!
spielt	wartet
spielen Sie!	warten Sie!

Skloňování členu určitého a neurčitého

V němčině je většinou u substantiva člen určitý (*der, die, das*) a nebo člen neurčitý (*ein, eine, ein*). Člen neurčitý se používá většinou tam, když hovoříme o substantivu poprvé. Je nutné učit se každé substantivum se členem určitým (*der, die, das*), protože je často jiného rodu než v češtině.

Artikels				Plural			
1.p.	der	die	das		die	1.p.	ein eine ein
2.p.	des	der	des		der	2.p.	eines einer eines
3.p.	dem	der	dem		den	3.p.	einem einer einem
4.p.	den	die	das		die	4.p.	einen eine ein

1.p. Wer? Was?	Kdo? Co?		
2.p. Wessen?	Čí?		
3.p. Wem?	Komu?	Wo?	Kde?
4.p. Wen? Was?	Koho? Co?	Wohin?	Kam?

Přivlastňovací zájmena

Němčina nemá přivlastňovací zájmeno svůj. Místo něho používá přivlastňovací zájmeno příslušné osoby, která je podmětem.

ich	mein, meine	můj, má, mé	wir	unser, unsere	náš, naše
du	dein, deine	tvůj	ihr	euer, euere	váš, vaše
er	sein, seine	jeho	sie	ihr, ihre	jejich
sie	ihr, ihre	její	Sie	Ihr, Ihre	váš, vaše
es	sein, seine	jeho			

– skloňují se jako člen neurčitý (viz. předchozí strana).

Skloňování osobních zájmen

Singular

1.p.	ich	já	du	ty	er	on	sie	ona	es	ono
3.p.	mir	mně, mi	dir	tobě	ihm	jemu	ihr	jí	ihm	mu
4.p.	mir									
4.p.	h	mě	dich	tě, tebe	ihn	ho	sie	ji	es	ho

Plural

1.p.	wir	my	ihr	vy	sie	oni	Sie	vy
3.p.	uns	nám	euch	vám	ihnen	jim	ihnen	vám
4.p.	uns	nás	euch	vás	sie	je	Sie	vás

Předložky

Předložky se 3. pádem (Dativ)

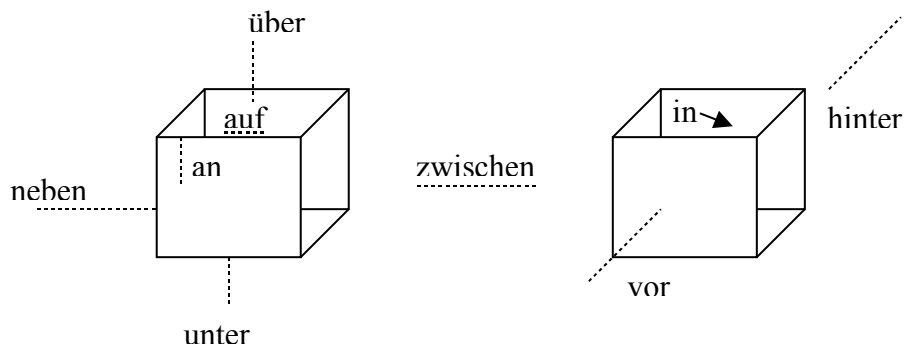
aus, bei, mit, nach, von, zu
z; u, při; s; po, do; od; k

Předložky se 4. pádem (Akusativ)

durch, für, gegen, ohne, um
skrz; pro, za; proti; bez; okolo, kolem

Předložky se 3. a 4. pádem (dativem a akusativem)

an, auf, in, vor, neben, über, unter, hinter, zwischen
na |, na _ v, před, vedle, nad, pod, za, mezi

... weiter

Úvodem/ Závěrem

Němčina je jedním z indoevropských jazyků (slovanské, románské, germánské, ...).
 Jinými jsou např. jazyky ugrofinské, kam patří finština a maďarština.
 Mezi germánské jazyky patří vedle němčiny také angličtina, dánština, švédština, atd.
 Němčina je úřední řečí nejen v Německu, ale i ve Švýcarsku (spolu s francouzštinou, italštinou a rétorománštinou), v Rakousku, Lucembursku a Lichtenštejnsku.
 Němčina má na rozdíl od češtiny pouze 4 pády, má ale tři minulé časy a tzv. konjunktiv.
 Němčina má některé odlišnosti ve výslovnosti a v pravopise oproti češtině.

Poznámky:

préteritum - s Präteritum, Mitvergangenheit

perfektum - s Perfektum

neurčitek - r Infinitiv

jednotné číslo - r Singular (e Einzahl, Ez.)

množné číslo - r Plural (e Mehrzahl)

podmět - s Subjekt (r Satzgegenstand)

přísudek - s Prädikat (e Satzaussage, Aussage)

podstatné jméno - s Substantiv (Hauptwort, Nomen)

přídavné jméno - s Adjektiv (Beiwort, Eigenschaftswort)

zájmeno - s Pronomen (s Fürwort, Pronomen)

číslovka - s Numerales (s Zahlwort, Numerales)

sloveso - s Verb (s Zeitwort, Verbum)

Př.: Toto sloveso se pojí se čtvrtým pádem. Dieses Verb regiert den vierten Fall.

přísluvce - s Adverb (s Umstandswort)

spojka - s Bindewort

předložka - e Präposition (s Vorwort, s Verhältniswort)

Pády - e Fälle

1. pád - Nominativ	- r Nominativ, r Werfall	der		
2. pád - Genitiv	- r Genitiv, r Wesfall	des		
3. pád - Dativ	- r Dativ, r Wemfall	dem	Wo?	Kde?
4. pád - Akuzativ	- r Akkusativ, r Wenfall	den	Wohin?	Kam?

slovo - s Wort

člen - r Artikel

věta - r Satz; e Sätze

odstavec - r Absatz; Paragraph (odst. zákona); r Artikel (článek)

text - r Text

stránka - e Seite

kniha - s Buch

cvičení - e Übung

úkol - e Aufgabe

překlad - e Übersetzung

diktát - s Diktat

poslech - s Abhören, Hören